

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiae Parisiorum, 1678

XXIII. Ad Arborem In cujus cortice B. Mariae nomen erat insculptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

Credidit & coetus inter se audire beatos,
 Carmina mortali non modulata sono.
 At simul est sensusque animo, & vox reddita linguæ;
 Omnes concordi protinus ore canunt:
 Patronæ multum cœlesti, musica, debes!
 Patrono tamen plus debet ipsa tuo.

XXII.

AD EUNDEM.

Cum ei pictas rosas donaremus.

NUNC cum picta sinum late omnis terra renidet;
 Chloris & ipsa suas prodiga perdit opes;
 Cum pretium fertis & honorem copia demit:
 Ferrari, serum est me tibi ferre rosas.
 Mitto tamen, sed non quales nascuntur in hortis,
 Armatas flammis cuspidibusque truces.
 Mirius haud nostris quicquam; & si tangere dextrâ
 Non licet: his fas est lumina sola frui.
 Ac ne fors dubitare queas donum esse poetæ,
 Has nasus fictas sentiet esse tuus.

XXIII.

AD ARBOREM

In cujus cortice B. Maria nomen erat insculptum.

CRESCE, viresce diu ramis felicibus arbor,
 Crescat & in libro scripta Maria tuo.
 Sic ventos tibi longe, hyemesque avertat iniquas:
 Sic rapido frondens servet ab igne caput.
 Atque utinam liceat mutare hoc cortice pectus,
 Vulneraque impressis ferre beata notis!

Dd

Christe fave, nomenque tuum, nomenque parentis
Scribe: liquor, sanguis; pennaque, clavus erit.

XXIV.

DE STELLA MAGORUM.

DUM cœli varios spectant revolubilis orbes,
Inque vago noctis sidera picta sinu;
Chaldæi insuetam mirantur fulgere flammam,
Quam mutet radiis Phosphorus ipse suis.
Continuoque viam linguâ suadente coruscâ,
Versus Idumæas corripuere plagas.
Ipsa comes, ductorque facem de nocte ministrat;
Deque die gressus officiosa regit.
Ast ubi Bethlemix lumen tetigere cavernæ,
(Regia bisgeniti nam fuit illa Dei)
Restitit, excubitorque novus super antra resedit,
Functurus vigilis nocte dieque vicem.
Ite magi, atque aliam jam quærite lampada vobis,
Hic fixa est, errans quæ modo stella fuit.

XXV.

CARITATIS EXPOSTULATIO

Adversus eos qui nomen suum cum aspiratione vel pronuntiant vel scribunt.

SANCTI progenies parensque amoris,
Quam prono dominam fatentur ore
Virtutes, charitesque; gratiæque,
Necnon illecebræ pudiciores:
Voce supplice Caritas precatur.
Ne, cum grammatici suum vocare